

Hříva

Paběrky Marko Čermáka

Když úsvit podzimní úbočí
studeným sluncem zlatí
hřívu tvou marně vyhlížím
než se mi s přeludem ztratí

Místo ní ryzák stárnoucí vrací se z pastvy ranní
však jeho hříva planoucí vzpomínkou pokaždý zraní

Do trávy stetson pokládáš (vidím jak cop si rozplétáš...)
pohodíš mírně hlavou
tvý vlasy v červácích hoří
a splývají s říjnovou travou

Znám v horách barvy svítání jedna však dávno tu není
tvý hřívý barva hořící celej svět pro mě změni

Ryzáka hladit po plecích stěží ke štěstí stačí
v odlesku barvy bronzový obrázek tvůj se zračí

R:

Domů ať ryzák se nevrací ať příští rána sou kalný
žádný barvy ať nevidím vzpomínat je víc než marný

R: